

[Aase Olesen]

Jeg har set, at man mener, at man skal betale afgift via indboforsikringen. Det var én metode. Men jeg forstår også af andre diskussioner, at man er meget nervøs for at komme til at ramme unge mennesker osv. Hvad hvis man arver f.eks. møbler? Skal man så pludselig af med en større afgift? Er det ikke nok med, hvad man har af formuebeskatning og arveafgiftsbeskatning i dette land, eller hvad mener man egentlig? Hvordan vil man hindre, at dette her rammer lige så tilfældigt som det, man påviser andre forslag gør?

Hvad angår forslaget om at lave en særlig afgift på handel med obligationer, ved SF fra tidligere behandling i skatte- og afgiftsudvalget, at det ikke i praksis kan lade sig gøre – at handelen med obligationer vil blive hæmmet, effektiviteten af handelen, og at det vil ødelægge gennemsigtigheden i handelen. Det har vi alt sammen gravet grundigt igennem tidligere. Det er ren og skær tom demonstration.

Forslaget om den såkaldte valutabesparende særskat på personer med særlig høj bruttoindkomst er fuldstændig et slag i luften. Ingen kan da vide, om man nødvendigvis sparer valuta på den facon. Og alle kan sige sig selv, at beskatning på bruttoindkomst, sådan som vores hidtidige skattesystem er indrettet, vil virke helt urimeligt.

Vi havde gerne set, at man fik indført en beskatning på bruttoindkomst ved en skatte-reform. Men at gøre det under de nuværende regler er fuldstændig håbløst.

En af mine gruppefæller, en radikal, skrev i går i Information, at SFs vigtigste beklædningsgenstand var hvide glacéhandsker. Man ville endelig ikke have pletter på handskerne. Man ville endelig ikke være med til noget, for tænk hvis det kunne ses, om man fik bare en lille smule ansvar. Jeg tror, denne beskyldning har gjort stort indtryk på SF. Nu vil man sandelig vise, at man også tør gå til makronerne. Og så tager man et par tynde, billige, engangsplasthandsker på, og så kan man rigtignok vise, at man har haft fingrene nede i det forfærdelige.

Det kan jo bruges til ingenting. Engangshandsker smider man i papirkurven.

Sonja Albrink (CD):

SFs lovforslag, som er til første behandling i dag, vil ikke medvirke til en bedring af landets økonomi. Vi mener, at de lovforslag, som regeringen har fremsat, er retfærdigere og vil medvirke til, at den økonomiske situation forbedres. Vi mener heller ikke, at disse har social slagside, som SF anfører.

Nogle af SFs lovforslag er vanskelige at administrere. Der er mange andre punkter i lovforslagene, som ikke er rimelige.

CD kan tilslutte sig de øvrige regeringspartiers synspunkter og kan derfor ikke stemme for de af SF fremsatte forslag.

Ove Jensen (FP):

Formålet med SFs bøftatarkur er jo i realiteten det samme som formålet med regeringens kartoffelkur. Det er det private forbrug, der skal rammes. Den eneste forskel, der er i de to pakker, er, at regeringens kartoffelkur især er rettet mod lønmodtagere og personer med store private renteudgifter. SFs bøftatarkur er især rettet mod dem, som man tror er mere velhavende, de erhvervsdrivende. Altså ren klassepolitik fra begge de to blokke, regeringen og de radikale på den ene side og SF på den anden.

Begge forslagspakker er lige forkerte. Det er ikke det private forbrug, der er for stort, hverken hos lønmodtagerne eller hos de erhvervsdrivende. Der er heller ingen af de to forslag, der vil hjælpe på det, som skulle være formålet med forslagene, nemlig at forbedre betalingsbalanceunderskuddet.

Vi har altså i den ene blok de fire regeringspartier og de radikale, altså 5 partier, og her et forholdsvis stort parti, SF; det sjette parti, men selv om det vil sige, at der er 6 partier, der er gået i gang med at ville rette op på betalingsbalanceunderskuddet, så er der altså ingen af de 6 partier, der endnu har fundet ud af, hvad det er, der skal gøres, hvad det er, som ville hjælpe på betalingsbalanceunderskuddet.

Der er kun én effektiv metode, og det er at gå i gang med det forbrug, som er for stort, nemlig det offentlige forbrug, og så længe de 6 partier ikke vil gå i gang med det, får vi heller ingen forbedring af betalingsbalancen.

Derfor skal min konklusion være, at enten man vedtager det ene forslag fra SF, eller man vedtager regeringens kartoffelkur, kan